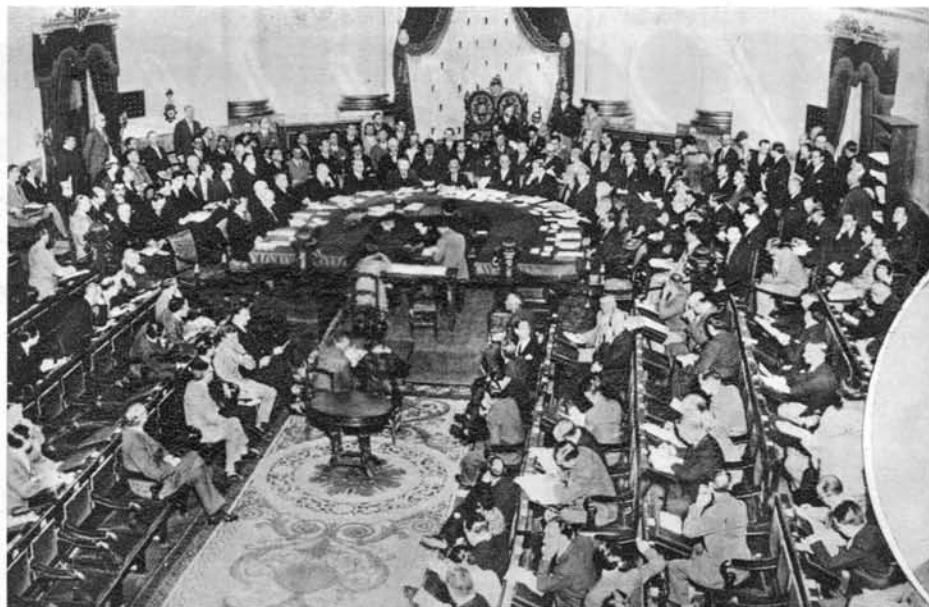

Ilustrirani **Slovenec**

Leto V Tedenska priloga »Slovenca« (šf. 149) z dne 30. VI. 1929 Štev. 26

Poletni motiv z gosposkega vrta

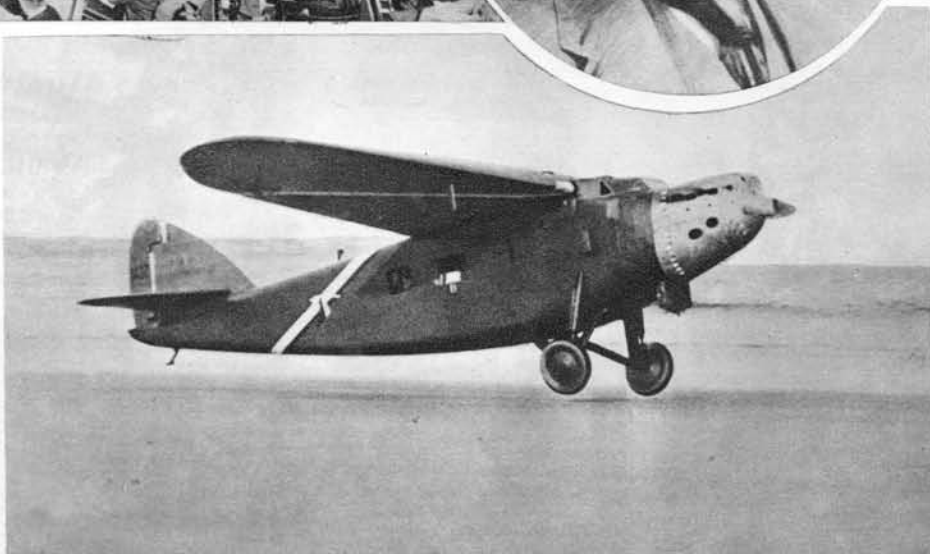
Pogled na plenarno sejo sveta Društva narodov

ki je zboroval pred kratkim v Madridu. V sredini za mizo je videti tokratnega predsednika Adačija (Japonska), na levo in na desno od njega pa sede vodilni državniki sveta.

Na desni:

»Rumena ptica«

francosko letalo, ki je od 15. do 15. t. m. srečno preletelo Atlantski ocean in vsled pomanjkanja bencina pristalo na španski obali, dne 16. t. m. pa nadaljevalo potem svoj polet v Pariz, kjer je bilo sprejeto z ogromnim navdušenjem, saj je to prvi posrečeni francoski polet preko oceana.

Spodaj:

Grof Julij Andrassy

sin znamenitega ogrskega državnika in sam poslednji avstro-ogrski zun. minister, ki je umrl 11. t. m., star 69 let.

Slovesna izmenjava ratifikacijskih listin lateranske pogodbe

ki se je izvršila dne 7. t. m. med kardinalom Gasparrijem in ministrskim predsednikom Mussolinijem. Takoj po ratifikaciji so se umaknili organi Italije z ozemlja nove države, ki so ga zasedli vatikanski. S tem je začela nova vatikanska država dejansko obstojati.

Branislav Nušić

odlični srbski dramatik, čigar naj-novejšo komedijo »Gospa ministr-ka« je sprejelo belgrajsko občinstvo z velikim navdušenjem.

Naša kraljeva rodbina na Bledu

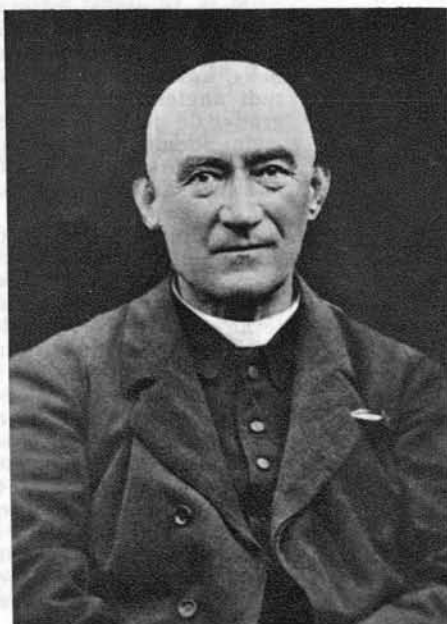
Kakor vsako leto, preživlja tudi letošnje poletje naša kraljeva rodbina na Bledu. Naša slika nam kaže prestolonaslednika Petra s princem Tomislavom na suvoborskem vrtu.

Večerni motiv 3 Bohinjskega jezera

V poletni vročini uhajajo človeku nehote misli v blagodejni hlad naših gorenjskih dolin. V tem pogledu je gotovo najidealnejše zatočišče divjeromantična Bohinjska dolina s skrivnostno lepim Bohinjskim jezerom. Diven zrak in popoln mir ima človek sredi prekrasne božje narave, razen tega pa najde tu v popolnoma preurejenem hotelu Sv. Duh tudi vso udobnost, ki si jo more želeči. Novi oskrbnik gospod Ham napenja vse sile, da svoje goste res vsestransko zadovolji, zato je postal Sv. Duh zadnje mesece najbolj priljubljena izletna točka in shajališče letoviščarjev ter turistov.

Slike k Slovenskemu biografskemu leksikonu

Na levi:

Komljanec Janez

liturgik, rojen l. 1848. na Bučki, kjer živi sedaj v pokoju. Od l. 1876. je bil veroučitelj in prof. slovenščine na kočevski gimnaziji in nekaj let tudi nadzornik za slov. šole na Kočevskem. Pisal je članke o cerkvenem letu.

Na desni:

Kokalj Alojzij

pisatelj, rojen l. 1869. v Srednji vasi pri Goričah nad Kranjem, živi sedaj v Ljubljani kot odvetnik. Pisati je začel krajše šaljive črtice za »Slov. Narod«, pozneje je pa objavljaj pod pseudonimom Luigi Calco tudi daljše satirične podlistke političnega značaja, ki so izhajali deloma tudi v ponatisu (n. pr. Gospod Bucek, Na letovišču, itd.).

Enodružinski vrtovi

na Mirju pri Ljubljani, spredaj vrt sadjarskega nadzornika v pokoju g. M. Humeke.

Krona lastnega doma**Zelenjadni in cvetlični vrt**

pogled z dvorišča, ob enodružinski hišici (drevje je še nezaraščeno).

Na desni:
Enodružinski zelenjadni vrt v najbujnejši rasti.

Spodaj:
Cvetlično grmljeje in trajnice (vrt ge. Šarabonove v Ljubljani).

Na levi:
Kotiček z vrtnicami (vrt g. Hrovata, Tržaška cesta).

Spodaj:
Ob vrtni poti (z vrta g. Humeke, Mirje).

Idilčen kotiček (ge. Šarabon, Ljubljana).

Panj iz vrtnega čebelnjaka. Marijanišče, Ljubljana

Drtnice

se šibijo od bohotnega cvetja (vrt g. Hrovata na Tržaški cesti).

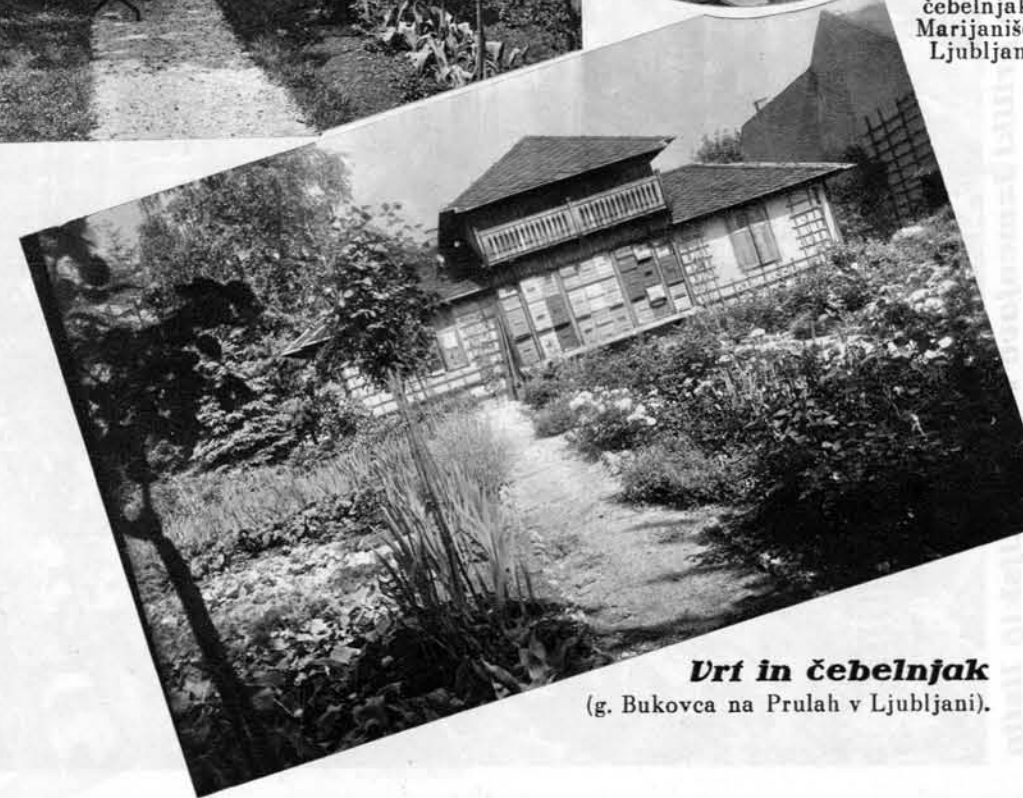
Najbolj vroča želja vsakega, ki ima količkaj zmisla za domačnost, je lasten »domek«, pa če ga je prav za en sam bobek, kakor pravi ljudsko reklo. Znan je tudi angleški pregovor: »Moja hiša, moj grad«. Če je še skromnejši in še manjši lastni »domek«, se vendar ne da nadomestiti ali preplačati z ničemer, tolika je notranja zadovoljnost, ki jo čuti človek pod lastno streho.

Kronan je pa lastni dom nedvomno z vrtnicem in enodružinska, dvodružinska hišica brez vrtnice je kakor vdova, kakor ptica s postrizanimi peruti. Saj je res, da je na domačem vrtu pridelana solata skoro dražja, nego na trgu kupljena, toda moralni in zdravstveni vpliv domačega vrtnice je tako velik, da bi brez njega pač ne smelo biti nobene predmestne hišice. Prav nič ne pretiravamo, če trdimo, da so domači vrtnice nekako ogledalo srčne kulture prebivalstva. V tem pogledu nas stanje pri nas do zadnjega časa nikakor ni moglo zadovoljevati, kajti ravno po takih krajih, ki si jih brez vrtnice sploh ne moremo misliti, n. pr. v predmestjih, je bilo opažati tako bore malo vrtov.

Velika, prav velika vrzel, ki jo opazamo pri nas in ki je morda v veliki meri vzrok, da je bilo pri nas vrtnarstvo do zadnjega časa tako malo razvito, je pomanjkanje vrtnarske izobrazbe.

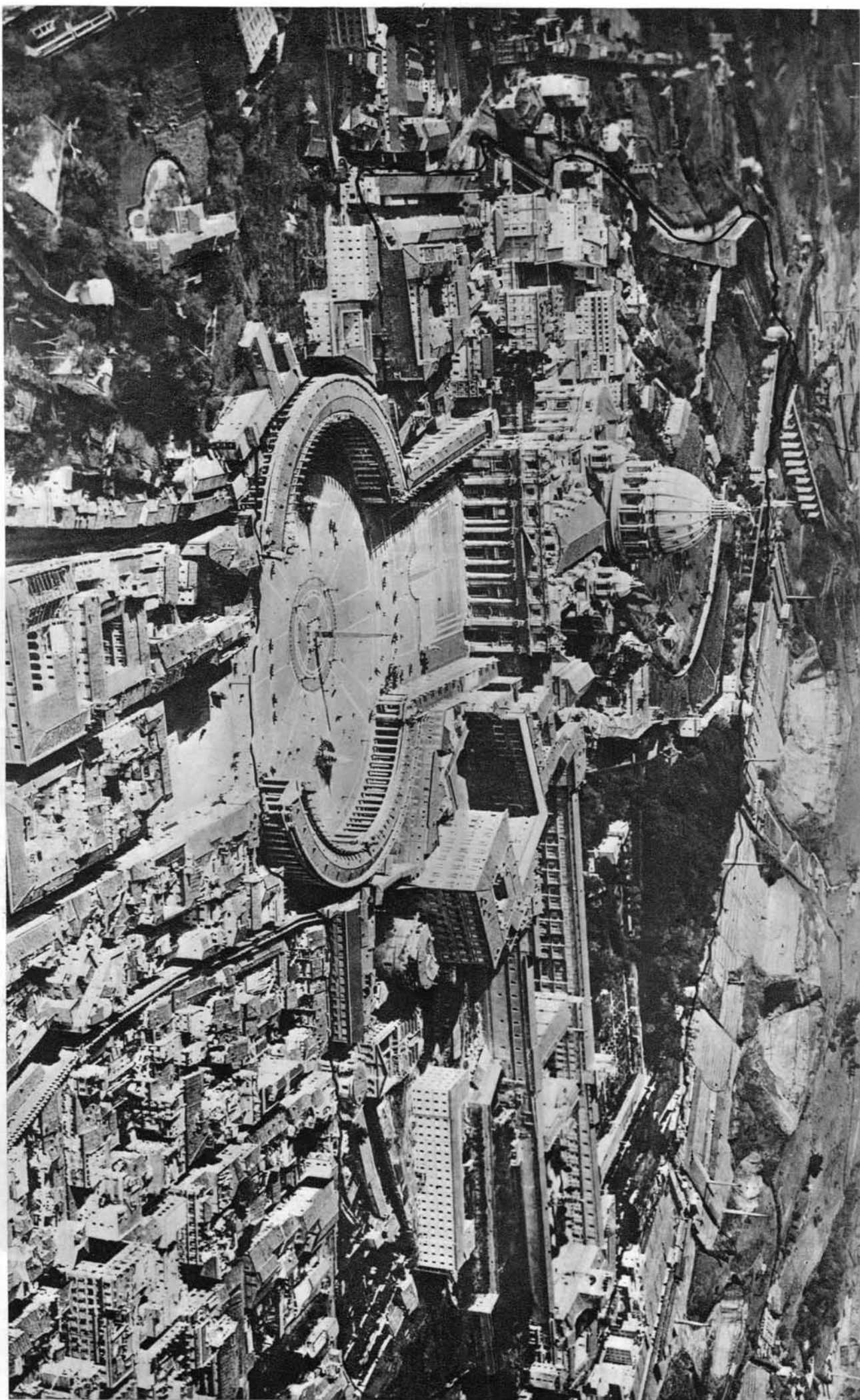
Sicer pa vrtnarstvo ni taka umetnost, ki bi se je ne mogel prisvojiti tudi vsak sam z nekoliko dobre volje. K sreči smo dobili zadnja leta nekaj izbornih knjig, ki bodo izvrstno služile vsakemu začetniku in brez katerih bi pač ne smel biti noben gospodar še tako majhnega vrtnice. To sta predvsem Humekovi knjigi »Domači vrt« in »Praktični sadjar«, ki nudita vsa potrebna osnovna navodila za ureditev in negovanje vrta, zelenjave, sadnega drevja na vrtu itd. Kdor ima pa le količkaj večje ljubezni za vrt, bo pa od srca vesel tudi najnovejše knjige ing. Cirila Jegliča »Naše prijateljice«, ki nudi izborna navodila za negovanje cvetic, brez katerih si vrta seveda sploh misliti ni mogoče.

Naša današnja serija nam kaže poglede na nekatere ljubljanske vrtove kot vzpodbudo zaspancem, ki se še niso naveličali gledati puščav okoli svojih domov.

Vrt in čebelnjak (g. Bukovca na Prulah v Ljubljani).

Nova vatikanska država, ki je stopila v življenje dne 7. junija 1929, ob priliki izmenjave ratifikacijskih listin lateranske pogodbe

Andrej Čufer

župan Jesenic, najmlajšega mesta Jugoslavije, ki je zadnjo nedeljo slovesno praznovalo svojo povzdigo v mesto.

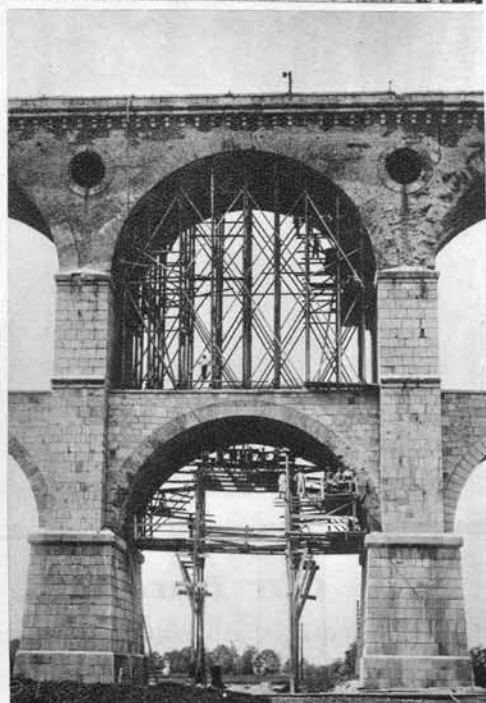
Redka rodbinska sreča

Ob krstu 12. sina zakoncev Jakoba in Antonije Ekselensuš iz Spodnjega dola pri Sv. Jakobu v Slov. goricah in kateremu je kumoval naš kralj, zastopan po g. majorju Miciću iz Maribora. Slika nam kaže očeta, brate, bližnje sorodnike in kuma novorojenčka.

Liberžani

(občina Šmartno pri Litiji) pripeljejo novi veliki zvon za svojo cerkev; blagoslovil ga je 12. p. m. šmartniški dekan ob navzočnosti velikega števila domačega ljudstva, ki je že tako težko pričakovalo, da se oglase s cerkvenega stolpa zopet priljubljeni zvonovi.

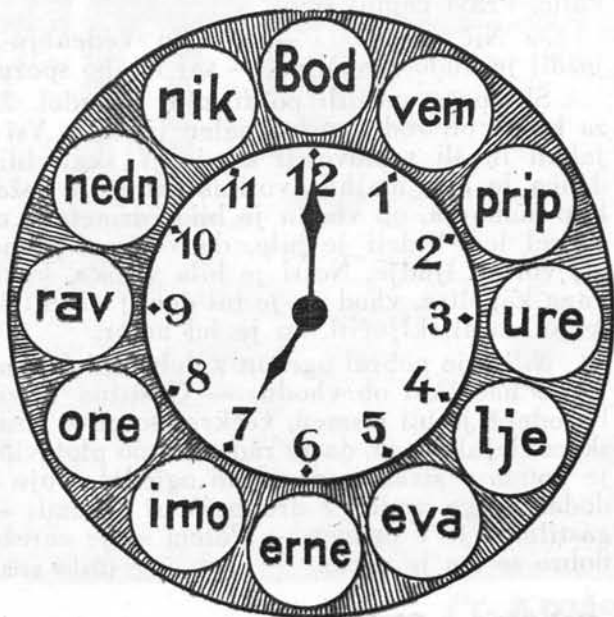

Pogled na monumentalne oboke borovniškega mostu, ki ga sedaj popravljajo

O vseh nedeljskih dogodkih prinese najnovejša poročila.

Slovenski list

Uprava: Ljubljana, Miklošičeva 5

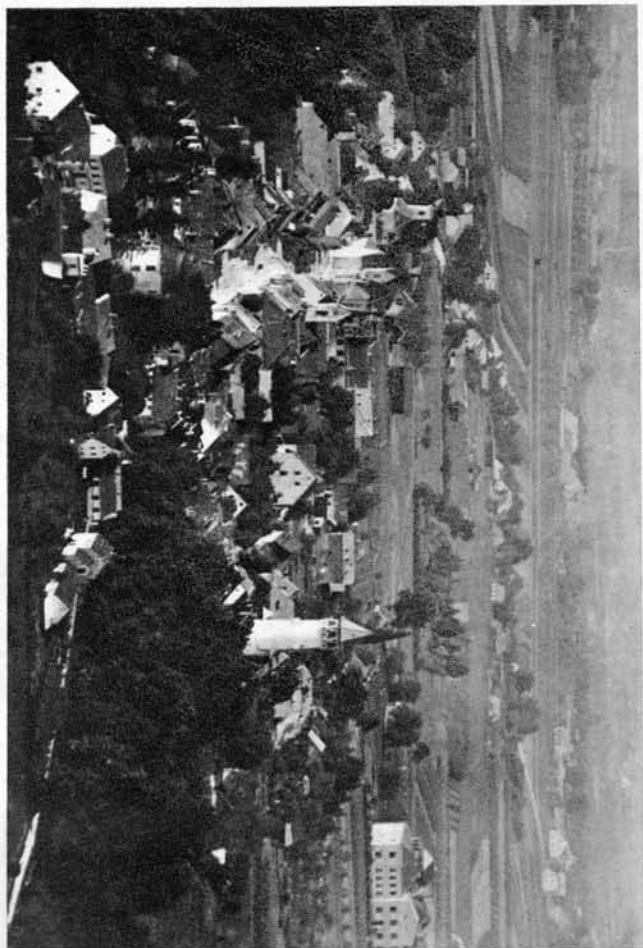

Uganka

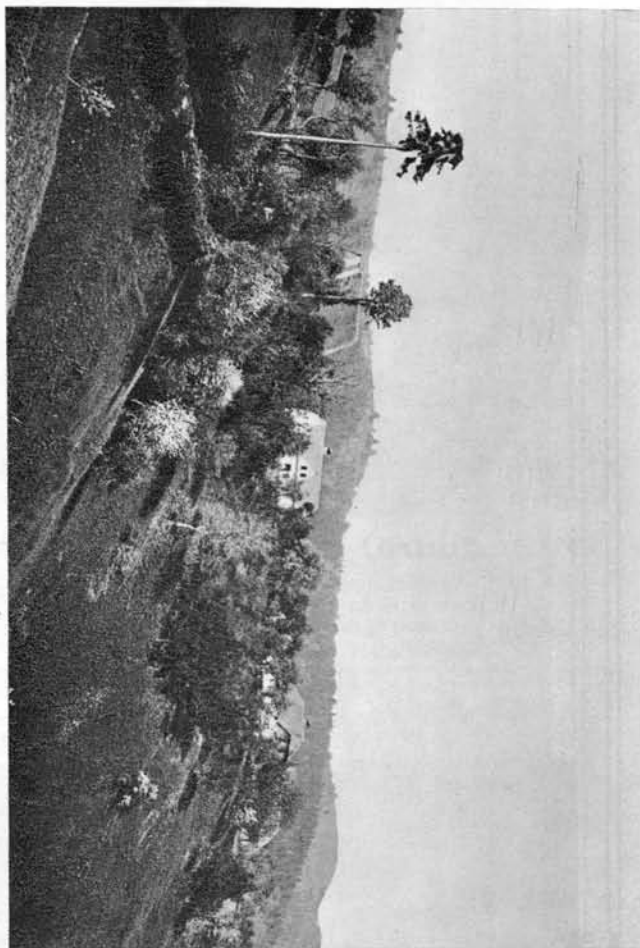
K današnji uganki: Koliko je ura? Ura kaže, kje je treba uganko zgrabiti. I. nagr.: Curwood: Kazan volčji pes. II. nagr.: Haggard: Kleopatra.

Rešitev Križaljke: »Orel«, v štev. 23. »Il. Slovenca«. Vodoravno: 1. Bog, 2. te, 8. dan, 10. zdravnik, 16. domovina, 17. Vis, 18. pena, 19. pas, 20. da, 21. ton, 22. ne, 23. bula, 24. os, 25. ilo, 26. as, 27. šlem, 28. ta, 29. ban, 32. Ada, 33. dun, 34. eto, 35. Hg, 36. Ra, 37. Tel, 39. Ida, 41. Tit, 42. Ljubljana, 44. ta, 45. voda, 49. ata, 50. doba, 51. korta, 53. pas, 54. na, 55. ro, 56. dož, 57. ob, 58. bol. — Navpično: 2. od, 3. god, 5. Ezop, 6. Drin, 7. Ita, 9. no, 11. dve, 12. Ana, 14. Ivana, 15. Kis, 19. Polom, 21. de, 22. nos, 23. bil, 24. osat, 26. Abel, 27. Šah, 22. za, 29. Anti Atlas, 31. noč, 33. da, 36. Rab, 38. Etna, 40. duša, 41. t. j., 43. Sobo, 45. vata, 46. Oto, 47. dar, 48. obad, 50. da, 54. mož, 55. rob, 56. do. — Vseh rešitev je prispelo: 102. I. nagrado je dobil g. p. Tumpej; II. nagrado pa: Černetič S., Ljubljana.

Slike k zemljevidu slovenskega ozemlja

Mesto, občina in župnija **Brežice**.

Vas **Bukovec**, občina in župnija Rob, okraj Kočevje.

Car Berendej.

(Povest iz sibirskega pragozda.)

XVI. poglavje.

Pognali so konje v dir in kmalu je ostala šamanova dolina daleč zadaj.

Proti večeru so se povzpeli sli, kakor je bil napovedal Žužel, v hrib. Tik ob slemenu so zopet zagledali avvo: karaganikov grm je bil ves posajen s šarastimi cunjami: sojoti zrtvujejo tudi na ta način svojim bogovom.

Žužel je skočil na tla, se sključil, dvignil roko k čelu in pričel nekaj mrmrati; potem je odtrgal od svoje ohlapne obleke ozek trakec blaga in ga nabodel na trn.

Čudna reč! Saj ni bilo dolgo temu, da so prekoračili sli Sajane, in vendar je postalo vse kar drugačno, pa samosvoje. Ob vsakem potoku in reki so se stegnili tik poleg vode kakor turški minareti — jagnjedi; od zgoraj, s hriba je vse izgledalo prav kakor ruske široke, z brezami posajene ceste, ki so se daleč videle in zvijale med rumenim gorovjem... Spodaj, po gubah so se stiskali nizki in redki pihtovi gozdiči. Same pihte in jagnedi, nobenega drugega drevja ni bilo videti, ker ne uspeva sicer nobeno rastlinstvo po kamenitih strminah in peščenih stepah; še trava se vedno stiska k vodi. Samo karaganik je rasel povsod; kakor osat tudi on ni izbirčen in se ne boji kamenja ali peska.

Nilka in Grigorij sta se zagledala v božji svet, pa nista videla, da je Vedenej Savič zaostal. Ko pa sta se pozneje ozrla nazaj, sta videla, da stoji na konju poleg grma: odtrgal si je na kolenu cunjo in jo hitel natikati na vejico, pa se vedno oziral, ali ga ne vidi kdo drugi.

Fanta sta se obrnila, nista kazala, da bi kaj zapazila.

Vedenej Savič ju je dohitel.

— Zataknil sem se ob grm... — je nehote rekel, a nobenemu ni pogledal v oči.

— O, prav lahko se človek zatakne! — je odgovoril Nilka, — kako pa smo raztrgani! — in pomolil je na ogled levo nogo: škorenj je bil ves kakor z nožem razrezan. Grigorij je molče stegnil desno nogo: škorenj mu je sploh zijal; kakor som je odpiral gobec in vsi prsti so gledali ven.

Oba sta se zakrohotala.

— Še napodil nas bo Petrá Mosejič! — je rekel Nilka. Sploh ne bo verjel, da nas pošilja Matvej Palič. Pravi capini smo!

— Nič ne de... — je ušlo Vedeneju Saviču, jezdil je hudo zamišljen, — saj me bo spoznal!

Sli so se spustili po strmini navzdol. Žužel je za konje ob vodi poiskal zelen travnik. Vsi so razjahali in šli raztovoriti konje. V skali blizu studenca je bila majhna votlina: notri je ležal velik kup mahovja, ob vhodu je bilo razmetano oglje in ogorel les. Videti je bilo, da večkrat prenočijo v tej votlini ljudje. Notri je bila visoka, kakor obokana kapelica, vhod pa je bil dokaj nizek: še Žužel se je moral sključiti, ko je šel noter.

Nilka je pobral ogel in z debelimi črkami krivljasto načekkal ob vhodu: — Gastilna Bilvider. — Porednež je bil pismen, večkrat so ga v Krasnojarskem zlasali za to, da je rad pisal po plotovih. Stopil je potem v stran, zadovoljno ogledal svoje delo in dodal drugo vrsto, z drobnejšimi črkami: — vsem gastilnam je v primer. — Potem se je zarezal, zelo dobro se mu je zdelo.

(Dalje prihodnjč.)